

Muž, 44 let, vedoucí směny v provozu energetiky- Spolchemie.

Jak na tebe působila tehdejší doba?

Bylo mi 15 až 20, takže jsem do politiky vůbec neviděl, ale připadal jsem si hrozně omezeně, každý nás kontroloval, kde kdy a co děláme (jezdil jsem trampovat, hraní na hudební nástroje atd. ...).

Ale v porovnání s dneškem jsme měli mnohem více svobody a byli jsme mnohem méně omezovaní. Na ulicích bylo bezpečno, drogy, to byl téměř neznámý pojem, a když se objevil nějaký narkoman, tak pro nás byl naprostým exotem. Bezdomovci a nezaměstnaní nebyli, protože každý měl právo a povinnost pracovat. Lidé měli k sobě blíž a v sociálním směru jsme měli jistoty, které dnes nemáš.

Jak se ti tehdy vlastně žilo?

Měli jsme touhy jezdit na západ, mysleli jsme si, jak to tam není skvělé, ale když to k nám potom dorazilo, zjistili jsme, že to takový přepych není.

Žilo se beze strachu ze ztráty z práce, že vůbec omarodíš.

Uznávám, že někteří lidi režim odsuzují, protože je nějak postihl (ač už z politických důvodů, tak i z jiných), ale naše rodina žila v poklidu, protože v naší rodině nebyl nikdo postižený znárodňováním a nikdo „nebojoval“ proti režimu.

Chodil jsi také na prvomájové průvody?

Chodil, až na jednu výjimku, bez donucení, byla to pro mě spíš zábava a společenská událost.

A co spartakiáda, chodil jsi na ní, bavilo tě to?

Cvičil jsem jako starší žák (asi 7. třída) a rád jsem tam chodil, protože jsem měl bezvadnou učitelku (p. Macunovou), která to podávala takovou nenásilnou formou. Naše škola se dostala až na krajské město. Do Prahy jsme se ale nedostali. Spartakiáda nebyla kupodivu povinná.

V 80. letech jsi šel na vojnu. Jaké to bylo?

Nastoupil jsem v roce 86. Byl jsem v Bechyni na letišti jako záchranář. Bechyně byla bojový útvar, neustále jsme byli v pohotovosti a měli jsme tvrdý výcvik.

Spíš jsem si připadal jako v práci. Byl rozpis služeb, sloužil jsem tři dny a jeden den jsem měl volno. Bylo jedno, jestli byl víkend nebo svátek, pracovalo se neustále.

A jaké to bylo? Určitě jsem to považoval za ztracený čas, považuju to tak dodnes, i když z toho zpětného pohledu si myslím, že by na tu vojnu měl jít na čas každý kluk, protože by měl každý poznat ten vojenský režim, naučit se kázni a řádu.

Pohltily tě některé tehdejší trendy? Například céčka?

Žádným trendům jsem nikdy nepodlehl, vytvářeli jsme si vlastní styly. Céčka jsem znal, ale jelikož to byl trend, tak mě nezajímal.

Jezdil jsi s rodiči na dovolené? Kam jste mohli jezdit?

Jezdili jsme v tuzemsku, jelikož s námi byla mamka sama. Když jsem se oženil, tak moje mamka se sestrou jezdily i do zahraničí.

Volně mohl člověk jezdit po celém východním bloku, kromě bývalého SSSR.

Cestovat na západ bylo v zásadě možné s cestovní kanceláří, po patřičném úředním řízení, které se dá směle přirovnat k dnešnímu řízení při cestě do USA.

Byli tvoji rodiče ve straně?

Můj táta vstoupil do strany jen z kariérních důvodů a moje mamka vstoupila do strany, protože doufala, že mi usnadní studium, ale myslím si, že to moc velký vliv na moje studium nemělo.

Vystudoval jsi bez problémů?

Ano.